

Johtajuuskriisi

”Kuningas Ussian kuolinvuonna minä näin Herran: hän istui korkealla ja ylhäisellä istuimella, ja hänen vaatteensa liepeet täyttivät temppelin.” (Jes. 6:1.)

Avaintekstit:

Jes. 6:1–4;
Jes. 6:5–7;
Jes. 6:8;
Jes. 6:9–13.

Kun eräs Kungfutse oppilas kysyi tältä, mistä hyvä hallinto koostui, Kungfutse vastasi: ”’Riittävästä määrästä ruokaa, riittävästä määrästä aseita ja tavallisen kansan luottamuksesta hallintoa kohtaan.’

Oppilas jatkoi kyselyään: ’Mitä jos sinun olisi kuitenkin pakko luopua yhdestä noista kolmesta? Minkä jättäisit pois?’

’Aseet’, vastasi Kungfutse.

Oppilas jatkoi edelleen: ’Entä jos sinut pakotettaisiin luopumaan toisesta noista kahdesta, jotka ovat vielä jäljellä, kumman jättäisit pois?’

Tähän Kungfutse vastasi: ’Ruoan, sillä jo muinaisista ajoista lähtien nälkä on ollut ihmisten osana, mutta kansa, joka ei enää luota hallitsijoihinsa, on totisesti hukassa.’” – Michael P. Green (toim.), *1500 Illustrations for Biblical Preaching* (Grand Rapids, Mich.: Baker Books, 1989), s. 215.

Ihmiset tosiaan haluavat vahvoja, luotettavia johtajia. Kun eräs sotilas oli pestautumassa toiselle asepalvelusjaksolle, armeijan rekrytoija kysyi, miksi hän halusi värväytyä uudelleen. ”Kokeilin siviilielämää”, mies sanoi, ”mutta kukaan ei ota siellä johtajuutta käsiinsä.”

Tällä viikolla tarkastelemme Juudan johtajuuskriisiä ja sen surullisia seurauksia.

Tämä tutkistelu on sapatiksi 9.1.2021

KUNINGAS ON KUOLLUT.

KAUAN ELÄKÖÖN KUNINGAS!

Jes. 6:1 kertoo kuningas Ussian kuolemasta. Lue 2. Aik. 26. Mitä Ussian kuolema merkitsi?

Ussian kuolemaa voidaan katsoa monelta kannalta.

1. Vaikka Ussian hallituskausi oli menestyksenkäs, valtan-
sa kasvaessa hän kuitenkin ”ylpistyi, niin että toimi kelvotto-
masti” (2. Aik. 26:16, RK 2012) yrittäen itse uhrata suitsutus-
uhrin tempelissä. Kun papit pysäyttivät kuninkaan, sillä hän
ei kuulunut Aaronin pappissukuun, jolla oli oikeus uhrin toi-
mittamiseen (2. Aik. 26:18), hän vihastui. Kun kuningas ei ot-
tanut nuhteita vastaan, Herra iski häntä heti spitaalilla, jota
hän sairasti ”kuolemaansa asti. Spitaalitautisena hänen oli
asuttava erillisessä talossa, eikä hän saanut mennä Herran
tempelin alueelle.” (2. Aik. 26:21.) Miten ironista, että Jesaja
näki näyn puhtaasta, kuolemattomasta, kuninkaasta taivaan
tempelissä juuri samana vuonna, kun epäpuhdas maanpääl-
linen kuningas kuoli!

2. Ussian ja Jesajan välillä on selvä ero. Ussia tavoitteli py-
hyttä röyhkeästi ja väärästä syystä (ylpeys), mutta hänes-
tä tulikin rituaalisesti epäpuhdas, ja hänet eristettiin pyhyy-
destä. Jesaja antoi Jumalan pyhyiden tavoittaa itsensä. Hän
tunnusti nöyrästi heikkoutensa ja kaipasi moraalista puhtaut-
ta, joka hänelle annettiin (Jes. 6:5-7). Kuten veronkerääjä Jee-
suksen vertauksessa, hän poistui vanhurskaana, sillä ”joka
itsensä korottaa, alennetaan, mutta joka itsensä alentaa, se
korotetaan” (Luuk. 18:14).

3. Ussian spitaalinen ruumis muistuttaa hänen kansansa
moraalista tilaa: ”- - ei tervettä paikkaa, vain mustelmaa ja
juomua ja verestä haavaa.” (Jes. 1:6.)

4. Ussian kuolema n. 740 eKr. toi johtajuuskriisin Juma-
lan kansan keskuuteen. Maa jää itsevaltaisen hallitsijan kuo-
leman jälkeen haavoittuvaan asemaan vallanvaihdon ajak-
si. Juuda oli aivan erityisessä vaarassa, sillä Assyrian valtais-
tuimelle oli vuonna 745 eKr. noussut Tiglatpileser III, joka lähti
heti sotaan valtapiirinsä laajentamiseksi. Assyriasta tuli voit-
tamaton supervaltia, joka uhkasi kaikkien Lähi-idän kansojen
itsenäisyyttä. Kriisin aikana Jumala rohkaisi Jesajaa näyttä-
mällä tälle, että Jumala hallitsee kaikesta huolimatta.

**Lue 2. Aik. 26:16. Millä tavoin olemme kaikki vaarassa
ajautua samanlaiseen tilaan? Miten ristin sanomassa
pysyminen varjelee tältä ansalta?**

**”PYHÄ,
PYHÄ, PYHÄ”
(JES. 6:1-4)**

Mitä näissä Jesajan kirjan 6. luvun jakeissa 1-4 tapahtuu? Kuningas kuolee suurten poliittisten mullistusten aikaan (assyrialaiset ovat sotajalalla). Jesajalle tuo aika olisi voinut olla pelottavaa, kun hänellä ei ollut varmuutta siitä, kuka hallitsi.

Näyssä Jesaja sai katsella Jumalan kirkkautta tämän istuessa valtaistuimellaan; hän kuuli sädehtivien serafien vuorolaulua heidän kaiuttaessaan sanoja ”pyhä, pyhä, pyhä”; hän tunsu ovenpielten vapisevan laulun voimasta; hän tähyili pyörteenä kieppuvan savun läpi sen täyttäessä temppelin. Tämä oli varmasti mykistävä kokemus profeetalle. Nyt Jesaja tiesi varmasti, kuka hallitsi, ulkoisista olosuhteista riippumatta.

Missä Herra on tässä näyssä? (Jes. 6:1.) Miksi hän näyttäytyi Jesajalle juuri tässä paikassa jonkin muun paikan sijaan? Ks. 2. Moos. 25:8; 2. Moos. 40:34-38.

Hesekiel, Daniel ja Johannes elivät kukin karkotettuina maastaan heidän saadessaan näkynsä (Hes. 1; Dan. 7:9, 10; Ilm. 4, 5). Jesajan tavoin he kaipasivat erityistä lohtua ja rohkaisua siinä, että Jumala yhä hallitsi kaikkea, vaikka heidän maailmansa näytti luhistuvan. (Daniel ja Hesekiel olivat vankeina pakanallisessa maassa; Johannes oli vihamielisen poliittisen vallan karkottamana yksinäisellä saarella.) Epäilemättä näyt auttoivat heitä pysymään uskollisina jopa kriisitilanteessa.

”Kun Jesaja katseli tätä Herransa kirkkauden ja majesteettiuden ilmestystä, hänet valtasi tunne Jumalan puhtaudesta ja pyhydestä. Miten jyrkän vastakohtainen olikaan hänen Luojansa verraton täydellisyys verrattuna niiden syntiseen vaellukseen, jotka hänen tavallaan olivat kauan kuuluneet Israelin ja Juudan valitun kansan joukkoon!” (3AO 149.)

Tässä Jesajan näyssä korostetaan Jumalan yliveraista pyhyyttä. Hän on pyhä Jumala, ja hän vaatii kansaltaan pyhyyttä. Hän antaa sitä heille, jos he katuvat ja kääntyvät pahoilta teiltään ja ovat hänelle alamaisia uskossa ja kuuliaisuudessa.

Olemme kaikki olleet pelottavissa tilanteissa, joissa näyttää siltä, että kaikki on menetetty. Vaikket Jesajan tavoin saanutkaan näkyä ”Herran kirkkaudesta”, muistele, miten Herra huolehti sinusta ja piti uskoasi yllä kriisin aikana. Oletko oppinut kokemuksistasi jotakin, jonka voisit jakaa toisten kanssa?

**UUSI
LUOMUS
(JES. 6:5-7)**

Pyhäkössä/temppelissä vain ylipappi sai suurena sovituspäivänä lähestyä Jumalaa kaikkeinpyhimmässä. Hänen tuli mennä sinne suitsukkeesta lähtevän savuverhon suojaamana, muutoin hän kuolisi (3. Moos. 16:2, 12, 13). Jesaja näki Herran, vaikkei ollutkaan ylipappi eikä polttanut suitsuketta. Temppeleitä täytti savulla (Jes. 6:4) muistuttaen pilvestä, jossa Jumalan kirkkaus ilmestyi suurena sovituspäivänä (3. Moos. 16:2). Häikäistyneenä ja ajatellen loppunsa tulleen (vrt. 2. Moos. 33:20; Tuom. 6:22, 23) Jesaja tunnusti omat ja kansansa synnit (Jes. 6:5). Tunnustus muistutti ylipapin synnintunnustusta suurena sovituspäivänä (3. Moos. 16:21). "Seisoessaan siinä aivan kuin jumalallisen läsnäolon täydessä valossa pyhäkön sisemmässä osassa hän tajusi, että jos hänet jätettäisiin oman epätäydellisyytensä ja tehottomuutensa varaan, hän ei mitenkään voisi täyttää sitä tehtävää, johon hänet oli kutsuttu." (3AO 149, 150.)

Miksi serafi käytti alttarin hehkuvaa hiiltä puhdistamaan Jesajan huulet? Jes. 6:6, 7.

Serafi selitti, että kun hiili oli koskenut profeetan huulia, tämän syyllisyys ja synnit oli poistettu (Jes. 6:7). Synnin laatua ei eritelty, mutta se tuskin rajautui vain väärin puheisiin, sillä huulet kuvastavat puheen lisäksi koko ihmistä, joka sanoo lausua. Saatuaan moraalisen puhdistuksen Jesaja saattoi ylistää Jumalaa.

Tuli on puhdistamisen väline; se polttaa pois epäpuhtautta (4. Moos. 31:23). Serafi käytti hiiltä alttarin pyhäältä tulelta, jonka Jumala itse oli sytyttänyt ja jota ei koskaan päästetty sammumaan (3. Moos. 6:5, 6). Serafi teki Jesajasta sekä pyhän että puhtaan. Hiiltä otettiin yleensä alttarilta suitsukkeen sytyttämiseen. Vertaa 3. Moos. 16:12, 13, jossa ylipappia käsketään ottamaan astiallinen hehkuvia hiiliä alttarilta ja käyttämään niitä suitsukkeiden sytyttämiseen. Jes. 6:7 serafi koskettaa hiilellä Jesajaa eikä suitsuketta. Ussia halusi uhrata suitsutusuhrin, mutta Jesajasta itsestään tuli kuin suitsutusuhri! Kuten pyhä tuli sytyttää suitsukkeen täyttämään Jumalan huoneen pyhällä tuoksulla, se sytyttää profeetan levittämään pyhää sanomaa. Ei ole sattumaa, että seuraavissa ja-keissa (Jes. 6:8 eteenpäin) Jumala lähettää Jesajan kansansa luo.

KUNINKAAL- LINEN TOIMEKSI- ANTO

(JES. 6:8)

”Minä kuulin Herran äänen sanovan: ’Kenet minä lähettän? Kuka lähtee sananviejäksi?’ Niin minä vastasin: ’Tässä olen, lähetä minut!’” (Jes. 6:8.)

Kun Jesaja oli puhdistettu, hän heti vastasi Jumalan kutsuun tämän etsiessä edustajaa, jonka voisi lähettää. Uudessa testamentissa Jesajaa olisi kutsuttu apostoliksi, joka merkitsee ’hän, joka on lähetetty’.

Jesajan kirja ei ala, kuten eräät muut profeetalliset kirjat, sillä, että profeetta kuvailisi profeetallista kutsumustaan (vrt. Jer. 1:4-10; Hes. 1-3). Hänet oli varmastikin kutsuttu profeetaksi jo aiemmin, ennen luvun 6 tapahtumia. Raamatussa on esimerkkejä siitä, miten profeettoja rohkaistaan jumalallisella kohtaamisella vielä sittenkin, kun heidän työnsä on alkanut (Mooses: 2. Moos. 34; Elia: 1. Kun. 19). Päinvastoin kuin muissa esimerkeissä, joissa Jumala ilmoittaa tietyille henkilöille, että heistä tulee profeettoja, Jes. 6:8 kerrotaan, että Jesaja tarjoutuu vapaaehtoisena erityiseen tehtävään. Vaikuttaa siltä, että Jes. 1-5 edustavat oloja, jotka vallitsivat, kun Jesaja ensimmäistä kertaa kutsuttiin. Sen jälkeen Jumala pisti työhön vauhtia rohkaisemalla Jesajaa temppelessä ja vahvistamalla uudelleen tämän tehtävän Jumalan profeetallisena äänitorvena.

Jumala rohkaisi Jesajaa temppelessään. Löytyykö muualta Raamatusta todisteita siitä, että pyhäkkö on rohkaisun paikka? Ps. 73 (ks. Ps. 73:17); Hepr. 4:14-16; Hepr. 10:19-23; Ilm. 5. Mitä tekstit puhuvat meille?

Jumalan pyhäkkö sykkii voimaa. Siellä kaltaisemme heikot, puutteelliset ihmiset löytävät turvan ja varmuuden tietäessämme, että Jumala tekee työtään pelastaakseen meidän Kristuksen, ylipappimme kautta.

Johannes näki, miten Kristus kuvattiin juuri teurastettuna uhrilampaana, jonka kurkku oli viilletty auki (Ilm. 5:6). Ei mikään kaunis näky! Kuvaus tähdentää sitä, että vaikka Kristus oli noussut kuolleista ja astunut taivaaseen, ristin tapahtumat kulkevat iäti hänen mukanaan. Hän on yhä korotettu, jotta hän vetäisi kaikkia ihmisiä puoleensa alttarinsa luo.

Miten olet saanut rohkaisua siitä, kun olet astunut Jumalan taivaalliseen temppeleihin uskossa rukoillen? Miten olet hädässäsi löytänyt armoa ja laupeutta?

KAUHEA PYYNTÖ

(JES. 6:9-13)

Miksi Jumala antoi Jesajalle niin oudon sanoman välitettäväksi kansalle? Jes. 6:9, 10.

Ettemme ajattelisi Jesajan kuulleen väärin tai pitäisi sanomaa merkityksettömänä, Jeesus lainasi tätä kohtaa selittääkseen, miksi opetti vertauksin (Matt. 13:13-15).

Jumala ei halua kenenkään tuhoutuvan (2. Piet. 3:9). Siksi hän lähetti Jesajan Juudan kansan luo ja Jeesuksen maailmaan. Jumalan halu ei ole tuhota vaan pelastaa. Jotkut vastaavat kutsuihin myöntävästi, toiset muuttuvat vastustuksessaan entistäkin lujemmiksi. Silti Jumala jatkaa vetoamista antaakseen yhä uusia mahdollisuuksia tehdä parannus. Mitä enemmän he kuitenkin vastustavat, sitä kovemmiksi he muuttuvat. Jumalan kutsut johtavat heidät kovettamaan sydämensä, vaikka hän mieluummin näkisi niiden pehmittävän heidät. Jumalan rakkaus meitä kohtaan on muuttumaton; ratkaiseva muuttuja on yksilöllinen vastauksemme tuohon rakkauteen.

Sananjulistajan tehtävä on jatkaa vetoamusten esittämistä, vaikka ihmiset hylkäisivätkin sanoman. "Kuulkoot tai olkoot kuulematta - - he tulevat kuitenkin tietämään, että heidän keskeellään on ollut profeetta." (Hes. 2:5.) Jumalan ja hänen palvelijoihinsa tehtävä on antaa ihmisille mahdollisuus tehdä valintansa oikean tiedon valossa, ja niin että heitä on riittävästi varoitettu (Hes. 3:16-21), vaikka he päätyisivätkin valitsemaan tuhon ja pakkosiirtolaisuuden (Jes. 6:11-13).

Kuinka ymmärrämme yllä olevan valossa Jumalan osan faraon sydämen kovettamisessa?

2. Moos. 4:21 Jumala sanoo: "Mutta minä kovetan hänen sydämensä - -." Tämä on ensimmäinen yhdeksästä kerrasta, jolloin Jumala sanoo kovettavansa faraon sydämen. Oli kuitenkin myös yhdeksän kertaa, jolloin farao itse kovetti sydämensä (esim. 2. Moos. 8:11, 28; 2. Moos. 9:34).

Selvästikin faraolla oli oma tahto, muutoin hän ei olisi kyennyt kovettamaan sydäntään. Jumala sai aikaan olosuhteet, joihin farao reagoi valiten hylätä Jumalan antamat merkit. Jos hän olisi pitänyt mielensä avoimena, merkit olisivat pehmittäneet hänen sydämensä, eivät kovettaneet.

KERTAUS

Lisäaineistoa: ”Vääryydet olivat levinneet kaikkiin yhteiskuntapiireihin siinä määrin, että ne harvat, jotka pysyivät uskollisina Jumalalle, olivat usein kiusattuja masentumaan ja vaipumaan epätoivoon. Näytti siltä kuin Jumalan aikomukset Israelin suhteen raukeaisivat tyhjiin ja että kapinoiva kansakunta joutuisi saman kohtalon alaiseksi kuin Sodoma ja Gomorra.

Näissä oloissa ei ollut yllättävää, että kun Jesaja Ussian viimeisenä hallitusvuotena kutsuttiin julistamaan Juudalle Jumalan varoitus- ja nuhdesanomiam, hän kavahti vastuuta. Hän tiesi hyvin joutuvansa kohtaamaan sitkeää vastustusta. Kun hän tajusi olevansa kykenemätön selvittämään tilannetta ja ajatteli joutuvansa työskentelemään uppiniskaisen ja epäuskoisen kansan parissa, tehtävä näytti hänestä toivottomalta. Luopuisiko hän epätoivoisena siitä ja jättäisi Juudan rauhassa harjoittamaan epäjumalain palvontaansa? Tulisivatko Niniven jumalat hallitsemaan maata uhitellen taivaan Jumalaa?” (3AO 149.)

Keskustelunaiheita:

1. Jos skeptikko tai ateisti haastaisi sinut kysymällä: ”Miten voit todistaa, että Jumalasi hallitsee”, mitä vastaisit?

2. Jos Jumala hallitsee, miksi viattomat kärsivät? Tarkoittaa-ko Jes. 1:19, 20, että *tässä elämässä* tapahtuu vain hyviä asioita Jumalan uskollisille ja vain pahoja asioita niille, jotka kapinoivat? Vrt. Job 1, 2; Ps. 37; Ps. 73. Voimmeko sovittaa ymmärryksemme Jumalan luonteesta yhteen sen kanssa, että ihmisille tapahtuu pahoja asioita? Onko tällainen sovittaminen tarpeen?

3. Miksi Jesajan kirjan 6. luvusta löytyy monia yhtymäkohtia suureen sovituspäivään? Pohtikaa, miten Jumala tuona vuotuisena tuomion päivänä puhdisti kansansa puhdistamalla uskollisistaan synnin (3. Moos. 16:30) ja poistamalla uskottomat kansan keskuudesta (3. Moos. 23:29, 30).